

VEZÉRFONAL A RENDŐR- ÉS VÉDŐ-KUTYA IDOMITÁSÁHOZ

LÉLEKTANI BIZONYÍTÉKOKKAL

IRTA

MOST KONRÁD

NÉMETBŐL FORDITOTTA

SZ. PANAJOTT SÁNDOR

MÁSODIK KIADÁS

BUDAPEST

KIADÓHIVATAL IV. EGYETEM-UTCZA 4

1912

Boltí ára 4 kor. 60 fillér

Beosztás mint a 4. héten.

6. hét. Egy 25 kgr. nehéz hozófa előhozása, vas előhozása.

A keresésnél a friss nyomot egész 1200 m-ig meghosszabbítani.

1. ábra.

Elveszell keresésénél a nyomra tett tárgyakat cserélni.
Beosztás mint az 5. héten.

7. hét. Ugróállványt 200 m-ig emelni.

Keresésnél a friss nyomokat mintegy 1600 m-ig meghosszabbítani.

Újonnán hozzájön :

Elveszettet kutatni.

Felkutatás.

VII.

A PÓRÁZONVEZETÉS.

Hangjel: «fusz». («láb!»)

Lazán tartott póráz mellett kövesse a kutya baloldalt a vezetőt és pedig úgy, hogy a vezeték sohase feszüljön, akár gyorsítja, akár lassítja a vezető lépéseit, akár fordulatokat csinál, akár teljesen megfordul s. i. t.

Különböző véleményen lehet valaki, hogy vajjon jobb-e, hogy a kutya szorosan a vezető bal térde mögött halad vagy úgy, hogy melle a vezető bal térdével körülbelül egybe-*vág*. Az utóbbi állás czélszerűbbnek látszik, mert a kutyát állandóan a szem előtt

2. ábra.

tarthatjuk, a mi, ha szorosan a térd mögött követ, nem lehetséges. Az utóbbi esetben hátranézés által kellene gyakrabban meggyőződünk, hogy vajjon a kutya a kívánt módon követ-e, vagy, a mi a szabadon lábnál követésnél fontos: vajjon egyáltalában még itt van-e.

A mozgásban lévő vezető észreveszi, hogy a kutya előre tör vagy igen hátramarad: villámsebesen húzza vagy rántja a kutyát vissza vagy előre. Vagy egy éles fordulatot tesz balra, midőn a kutya meglöki magát vagy az oktató löki őt meg szándékosan bal térdével, vagy a kutyának lábújjára lép.

Vagy az oktató szűk vagy széles körben balra megy, vagy vékony fatörzs körül szorosan balra fordul, vagy egyenesen egy vékony fatörzs felé megy és hirtelen szorosan amellet jobbraát-ot csinál, úgy hogy az állat a fába ütődjék. Azután megint lazított pórázzal egyenesen halad. Most a kutya igen messze visszamarad; mindjárt megfeszül a bal kar. A jobb kéz a vezetékgyorsrán-

dítással meghúzza úgy, hogy a kutyát előre húzza. Vagy pedig az oktató a póráz egyidejű meghúzása mellett egy fordulatot vagy kört jobbra csinál.

Azután megint egyenesen megy, midőn a pórázt egyszerre megint meglazítjuk. Most a kutya kissé oldalt megy a vezetőtől, a jobb kézzel azonnal az oldalra húzzuk. Vagy a vezető egyenesen egy vékony fa felé megy és e mellett szorosan jobbról egyenesen

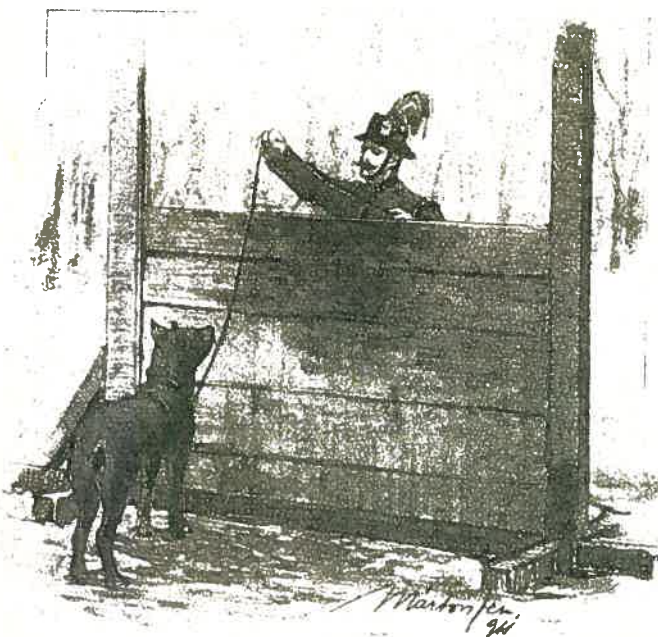

3. ábra.

kezőleg, próbáljuk a kutyát a faltól kissé eltávolítani, hogy nekifutása legyen az ugráshoz.

A golyós örvöt sohasem szabad használni.

Valahányszor a kutya nem ugrik, meg kell különböztetni, hogy vajjon túlfáradtságból vagy valamely sérülés miatt tagadja-e meg, *vagy* makacskodik.

4. ábra.

A mellső lábak belrészén lévő ujjak gyakran vannak sérülésnek kitéve. Igen gondosan meg kell vizsgálni; sérülés esetén nem kell többé a kutyát ugrani engedni! Ha túlfáradtság jön tekintetbe, akkor az ugrófalat egy pár deszkával alacsonyabbra kell csinálni és így végeztetni az ugrást. Ily módon jobban dolgo-

előfordulni, hogy a kutya a «szécen» hangjelre *lefekszik*. Ennek mindig ellene kell hatni; vagy az által, hogy őt a póráznál fogva magasra húzzuk, vagy pedig, a mi jobban hat, hogy a fekvő kutyának egy kissé a lábára lépünk és egyidejűleg a pórázt magasra húzzuk, (a melyen neki ezen gyakorlatnál mindig lenni kellene) a mellett a «szécen» hangjelt használva.

A «prakszisban» nem szükséges a kutyának nagyobb távolságokon való ülve maradása; távolságokban a kutyát mindig hagyjuk lefeküdni. Ha azonban saját örömünkre az ülve maradáást nagyobb távolságokra akarjuk begyakorolni, úgy járunk el, mint a lefekvésnél elmondjuk. Ehhez egy külön hangjel felesleges lenne.

5 ábra

kutyát a földről való felvételhez közelebb és közelebb hozni. A mint az ábrából látszik, úgy állok fel és a fát az előttem álló kutya előtt úgy mozgatom ide-oda, hogy a szorosban a föld felett levő dolog után kell ugrania, hogy megkapja. De nem ejtem a fát a földre, hanem kezemben tartom és hagyom a kutyát a min-

7. ábra.

dig hízelgő «ápport» mellett utána kapni, vagy mint rendszeren, kinerzések felkeltése nélkül, «ápport» mellett gyorsan a szájába tolom. A bal kéz megint enyhén az alsó állkapocs alá nyúl, hogy a kutya a fát el ne ejtse, a jobb kéz a kutyát «szécen» mellett lenyomja és azután «to-ibrá» mellett fejét simogatja. Azután a fát, mint rendszeren, kiveszszük a szájából és a kutyát megczirógtatjuk.

Egész igyekezetünk odairányul most, hogy a kutya

magát kezdetben visszaszoríttatja, hogy a kutyát szokott érzéki benyomások képzeletében (szilárdan tartás, mozgásnál) meghagyjuk, mivel az állat ez esetben hevesebben ragad meg. A vezető behatása csak kezdetben szükséges és pedig a mindig magától odakap, kutyának buzdítása által az élvezethanggal.

Egy «plac» vagy «fuj» által — a szerint, a hogy épen befolyjni akarunk — a kutyát a támadás után elengedésre bírjuk.

Ajánlatos néha a kísérésből való támadásnál a pórázhoz nyúlni, hogy a kutyát jobban kézben tartjuk. Ha a további folyamatban mindig ily módon hatottunk az álló ember elengedésére, akkor arra térünk át, hogy megfigyeljük miképen viselkedik az állat, ha a szokási kísérlet megszünte után az elengedésre irányuló befolyás az oktató részéről nem történik meg.

Ha helyesen és behatóan dolgoztunk előre, akkor örömünkre észreveszszük, hogy a kutya meglehetősen gyorsan enged el, mihelyt a segéd áll; a mindig egyforma benyomások ezt a kutyának szokásává tették. Hisz a megállásra mindig egy «fuj» következt, a mely a kutyának most úgyszólván fülében zeng, mihelyt a segéd áll. Ha a kutya nem enged el, azonnal «fuj»-hoz nyúlunk vissza. Ha ez sem hat állandóan, akkor megint a póráz használjuk. Annak hasz-

9. ábra.